

Om Pingstnovenan. De nio dagarna från Kristi himmelfärdsdag till Pingstdagen. En tid under vilken apostlarna, Guds moder Maria och andra lärjungarna höll till i den övre salen och bad ständigt i väntan på att hjälparen den helige Ande skulle sändas.

Vi kan fråga på vilket sätt dagens läsningar har med detta att göra – för de verkar lite motstridiga. De hålls ihop av att de alla tre är inriktade på framtiden och att vi som lärjungar stärks av den helige Ande här och nu. Det är ett löfte både om det som här och nu, såväl som om framtiden. Redan nu, men ännu inte i dess fullhet, som evangelisten Johannes skulle sammanfatta det.

Vi kan också fundera på varför alla tre texterna verkar tala om mänskligt lidande – firar vi inte pingst som något positivt, är det inte Jesu löfte om att den helige Andes ska sändas som en gåva och till vår hjälp?

Varför då detta tal om mänskligt lidande?

Profeten Sakarja talar om kyla och frost. Både Jesus och aposteln Paulus om förföljelse och lidande. I bredare och mer allmänmänskliga ord skulle vi kunna tala om den mänskliga tillvaron och det som var och en av oss har att bära på som människor.

Den kristna tron är ju inte en dröm om att verkligheten ska vara annorlunda än vad den är – Tvärtom – i bibeln möter vi erfarenheten att Gud kommer till oss människor just i det liv som är –

Inte i det perfekta, inte på en specifik plats, utan när vi öppnar oss för Guds närvaro just här och nu.

Apostlarna och Jesu mor Maria hade gått igenom en oerhört svår period. Först Jesu utlämnade, sedan domen, misshandeln och Jesu korsfästelse.

För att därefter möte det otroliga, den tomma graven och uppståndelsen.

Därefter hur Jesus under 40 dagar visade sig för dem som samme person, men samtidigt förvandlad.

Hur skulle de förstå detta?

Hur skulle de förstå sin egen kallelse?

Vad skulle det bli av deras liv?

Som så ofta när det gäller kallelsen, så kan en människa erfara en allmän kallelse mycket starkt, utan att alls ännu veta vad det kommer att innebära för resten av hennes liv.

Så för lärjungarna – å ena sidan, glädjen över att deras tillit till Jesus inte hade varit förgäves, utan visat sig ha ännu större betydelse än vad de hade kunnat förstå.

Å andra sidan, utsattheten och ovissheten vad detta skulle innebära för deras fortsatta liv.

Lärjungarna är inte unika –

Utan var och en av oss delar detta med lärjungarna, när vi börjar upptäcka vem Jesus är.

Pingstens budskap – är därför samtidigt budskapet om vad det innebär att vara kristen!

Först och främst:

Att vi tar på allvar den gåva det innebär att vara människa och omfamnar allt som finns i mitt liv.

Både det som är vackert, som jag tycker om och gläds över.

Såväl det i mitt liv som är svårt, som jag lider av, sådant som kanske blivit fel i mitt tidigare liv eller kanske nu.

Dvs. allt det som är jag och den historia som format mig till den jag är.

Att vi omfamnar detta och ser verkligheten som den är, oavsett om vi tycker om den eller ej, i vår relation till Gud!

För det andra:

Det är precis denna verklighet, som är din verklighet, som Jesus har fötts till. Han vars namn är Gud med oss – Emanuel. Han som säger – kom till mig alla ni som är tynga av bördor.

Liksom – i världen får ni lida, men vari inte oroliga, jag har besegrat världen.

För det tredje:

Jesus har lovat att sända den helige Ande. Som är

Starkhetens Ande

Sanningens Ande

Hjälparens Ande

Tröstarens Ande

Frihetens Ande

Helighetens Ande

Kärlekens Ande

Det kristna livet är inte att leva upp till ett antal regler för att Gud ska tycka om oss eller för att duga inför andra.

Det kristna livet är att hitta tillbaka till den grundläggande koppling till Gud som finns i och för varje människa.

Att bli uppkopplad på Gud och få del av den Ande som är Gud och därav följer kärleken, sanningen, godheten och glädjen.

I skapelsens första trädgård sa Gud till Adam och Eva – *ni får äta av alla träd utom av trädet som ger kunskap om gott och ont.*

Med kunskap om gott och ont menas att ha erfarenhet av det onda och skillnaden mellan gott och ont. Det är en erfarenhet som varje människa – i olika omfattning – har erfarenhet av.

Därför behöver vi åter koppla upp på Gud –

Detta sker när vi tar emot helig Ande – när vi ber utifrån hur våra liv och verkligheten ser ut, när vi genom helig Ande tar emot Jesu kropp och blod i kommunionen och när vi i den helige Ande ber om att ta emot hjälp, tröst, sanningens insikt, kärlekens och glädjens gåva.

Till sist:

Lärjungarna drog sig tillbaka till den övre salen – rustades och sändes.

Så behöver också vi göra. Jesus säger att vi ska gå in i vår kammare och be om allt det som hjärtat är fullt av.

Han uppmanar oss även att be tillsammans, där två eller tre ber i mitt namn, är jag mitt ibland er.

Vi behöver be om vägledning, såväl som be om hjälp att kunna tjäna Jesus i världen.

Att tjäna det vackra, det goda och det sanna så att vår kyrka kan bidra till ett gott samhälle som återspeglar Guds rike.

Idag samlas vi som är kyrkan med kristna över hela världen och ber om den helige Andes gåva.

Vi ber tillsammans med Guds moder Maria, med apostlarna, med alla lärjungar om Guds förbarmande över oss och hela Guds värld.

Kom helige Ande, fyll oss med din närvaro.

Föreنا oss med Herren Jesus Kristus